

Adoption er ikke et problem; det er en mulighed. Den lovgivning, vi har i dag, blev til på et tidspunkt, hvor der var flere ansøgere end børn. Lovgivningen er baseret på en historisk situation, og der er ikke dokumentation for, at proceduren frasorterer ansøgere, der vil være uegnede som forældre. Der er en alt for forskellig og tilfældig sagsbehandling i de enkelte socialcentre. Lovgivningen bør rettes til, så den passer til de reelle behov og ønsker. Vi har i dag en lovgivning, der ud over at beskytte børnene også skal have til formål at medinddrage adoptanterne, så vi får fjernet det uigennemskuelige bureaukrati, hvor adoptanterne føler sig som kastebolde mellem de offentlige instanser.

Fremskridtspartiet mener, at vi skal have en ny målsætning og en ny lovgivning, der gør adoption til en attraktiv og god oplevelse, og som er i harmoni med det faktum, at adoption er en smuk og en god løsning på børns og forældres ønsker og behov. Ved at gå foran kan Danmark bane vejen for andre lande, både modtager- og afgiverlande, som vil støtte en sådan målsætning, og det vil resultere i, at flere børn får en væsentlig forbedring af deres liv, altså en løsning, der er til gavn for alle parter.

Jeg var glad for, at vi fik denne debat, der nu ser ud til at være afsluttet. Jeg er utrolig lykkelig for de positive meldinger, der er kommet hele vejen igennem, og jeg er naturligvis specielt glad for de partier, der har støttet beslutningsforslaget. Det gør jo, som også nogle af ordførerne sagde, at der sker noget og der kommer skub i det såkaldte udvalg, der er nedsat af regeringen, og dermed har vi nået en del. Jeg er faktisk, må jeg nok sige, helt sikker på, at det udvalg har forstået de signaler herfra i dag, som åbenbart ser ud til at have et flertal bag sig, og det gør så, at vi naturligvis vil tage hensyn til de enkelte ordførere, hvis de har noget, som skal indflettes i dette beslutningsforslag.

Der er ikke nogen, der har udtrykt, at de er utilfredse med noget af det, der nu ligger i forslaget, men er der noget, man ønsker indført, er vi naturligvis meget åbne over for det under udvalgsbehandlingen. Vi vil også tage hensyn til de eventuelle deputationer, der kommer, de indvendinger, der måtte være, og også til dem, der er imod forslaget; altså så vidt muligt tage hensyn til alle holdninger, således at det ikke bare bliver et flertal her i Tinget, der slutter op, men også, at forhåbentlig hele Folketinget er enigt i forslaget.

Jeg vil sige til de ordførere, der har været på talerstolen i dag, at det er sjældent, man kan konkludere, at der er flertal for et forslag fra Fremskridtspartiet, men ikke desto mindre kan man det netop i dag; ikke af hensyn til Fremskridtspartiet, det er fuldstændig ligeegyldigt med Fremskridtspartiet i denne sag, for det, det handler om for os, er naturligvis de børn, der vitterlig trænger til at blive adopteret, og så også de par, der er i den ulykkelige situation ikke selv at kunne få børn.

Så vi siger tak for de meldinger, der har været, og de pæne bemærkninger, i særdeleshed må jeg nok sige fra SF's ordfører, der var glad for netop at få skabt grundlag for, at der måske var større mulighed for, at det nedsatte udvalg blev færdig i god tid. Dermed har vi i hvert fald indtil nu nået meget, må jeg sige.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Man skal ikke tage glæden fra andre, og det vil jeg heller ikke gøre nu, og der skal ingen skår være i Fremskridtspartiets glæde. Jeg skal bare lige understrege, at det, vi også sagde til Fremskridtspartiet, var, at man i den forstand løb åbne døre ind, når man bad om at få vedtaget et forslag om, at der nu skulle laves en lov, der bl.a. sådan og sådan. Vi har så sagt alle sammen, at vi synes, det er en god idé, at der bliver lavet en lov sådan og sådan, og så siger ministeren, at man er i gang med at lave det arbejde.

Det, som jeg så vil rose Fremskridtspartiet, Adoption og Samfund og alle mulige andre, der har haft fat i det, for, er, at vi har fået sat skub i denne debat, der også har kørt offentligt i mange andre sammenhænge, og det synes jeg har været et glædeligt resultat. Vi skal ikke bruge den til så forfærdelig meget andet end nu at få sendt disse signaler af sted, men jeg tror ikke, vi skal vedtage forslaget, for det er altså lidt komisk at vedtage det, når vi nu har fået at vide, at arbejdet er i gang.

Vi kan jo lave en beretning eller et eller andet, hvad vi nu kan gøre, og stille nogle flere spørgsmål. Der er noget, der tyder på, at vi trænger til at få det belyst, og jeg tror faktisk, at vi måske er lidt mere uenige end som så, hvis vi kommer ned til f.eks. hele økonomidelen. Den er jo vigtig, vil jeg så sige til Fremskridtspartiet.

Hvorfor skal adoptivforældrene selv betale for alt, hvad der hører til? Det børnehjemsophold, der har været foruden alle de andre udgifter, skal de selv betale for. Hvorfor det? Og